AMR BİN MÜRRE

Asrının meşhûr hadîs âlimlerinden. Künyesi, Ebû Abdurrahmân'dır. Doğum târihi bilinmemektedir. Hicretin 116 (m. 734) senesinde vefât etti. İlim alıp hadîs rivâyet ettiği zâtlar, Abdullah bin Ebî Evfa, Sa'îd bin Müseyyeb, Abdurrahmân bin Ebî Leyla, Abdullah bin Haris, Amr bin Meymûn ve diğer âlimlerdir. Asrın âlimleri onun eimme-i hafızdan olduğunu söylemiştir. Yüzbin hadîs-i şerîfi senetleriyle ezbere bilirdi. Bu bakımdan hadîs ilminde hafızdır.

Amr bin Mürre'den, kendi oğlu Abdullah, Zeyd bin Enise, Kays bin Rebî', İmâm-ı A'meş İdrîs bin Yezîd, Husayn ve diğer hadîs âlimleri hadîs-i şerîf rivâyet etmiştir. Abdurrahmân bin Mehdî O'nun hakkında şöyle demiştir: "O Kûfe'de yetişen hadîs hafızlarından biridir." Şu'be bin Haccâc da "Amr bin Mürre'yi namaz kılarken gördüm. Duâsı kabûl olunmadıkça namazdan çıkmayacak gibi namaz kılıyordu." Süfyân-ı Sevrî der ki; Mis'ar'a: "Gördüğün kimselerin en fazîletlisi kimdir?" diye sordum. O da "Amr bin Mürre'den daha fazîletli bir kimse görmedim. O, öylesine duâ ederdi ki, ben halini görüp, duâsı kabûl olundu derdim" dedi. Selîm bin Rüstem şöyle anlatır; "Amr bin Mürre'nin huzûrunda ders okuduğum sırada hep "Yâ Rabbi! Beni, seni tanıyanlardan ve emrine uyanlardan eyle" diye duâ ederdi." Abdullah bin Meysere de, "Biz Amr bin Mürre'nin cenâzesinde bulunduk, o çok hayırlı ve üstün bir zât idi." demiştir. Amr bin Mürre (radıyallahü anh) buyurdular ki: "Allahü teâlâ imân edip, kulluk yapan bir mü'mine azâb etmez. Onun emirlerine uyup, yasakladıklarından sakınan mü'minin yüzü kara çıkmaz."

"Kim dünyâya yönelip, dünyalık peşinde koşarsa ahiretini yıkar. Kim ahirete faydalı amel yaparsa dünyâya düşkün olmaktan kurtulur. Böylece fanî olanı verip, bakî olanı alır."

"Şeytan der ki; insan kızdığı zaman ben yanına yaklaşırım, sevindiği zamanda kalbine vesvese veririm. Kendini kontrol etmezse, elimden nasıl kurtulur."

İmâm-ı A'meş, Amr bin Mürre yolu ile gelen rivâyette Abdullah bin Haris şöyle anlattı:

"Bir kimse bir cemaate selâm verirse, onun derece itibari ile fazîleti vardır. Şayet selâm verdiği kimseler onun selâmına karşılık vermezlerse melekler onun selâmına karşılık verir, öbürlerine de lanet eder."

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Mîzân-ül-i'tidâl, cild-3, sh. 288

2) Tezkiret-ül-Huffâz, cild-1, sh. 121

3) Şezerât-üz-zeheb, cild-1, sh. 152

4) Tehzîb-üt-tehzîb, cild-8, sh. 102

5) El-Menhel-ül-azb-ül-mevrûd, cild-2, sh. 301